

12.7.2010

PRANEŠIMAS NARIAMS

Tema: Peticija Nr. 1119/2008 dėl Portugalijos bankroto įstatymo nesuderinamumo su ES prekybos normomis, kurią pateikė Jungtinės Karalystės pilietis John Ashford

1. Peticijos santrauka

Peticijos teikėjas nurodo Portugalijos bankroto įstatymą, pagal kurį bankroto administratorius gali panaikinti sutartis, sudarytas per dvejus metus iki bankroto procedūros pradžios. Peticijos teikėjas pabrėžia, kad tokia padėtis kelia ypatingų sunkumų dėl užsienio investuotojų tarpvalstybinių sandorių, nes jis mano, kad Portugalijos teisės aktas nesuderinamas su ES prekybos normomis, todėl prašo Europos Parlamento nagrinėti šį klausimą.

2. Priimtinumai

Paskelbta priimtina 2009 m. sausio 26 d. Komisijos buvo paprašyta suteikti informaciją (pagal Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 6 dalį).

3. Komisijos atsakymas, gautas 2009 m. rugsėjo 25 d.

„Peticijos teikėjas nurodo Portugalijos bankroto įstatymą, pagal kurį bankroto administratorius gali panaikinti sutartis, sudarytas per dvejus metus iki bankroto procedūros pradžios.

Europos Komisija tokiu atveju negali imtis jokių veiksmų. Pagal Europos bendrijos steigimo sutartį ir Europos Sąjungos sutartį Europos Komisija neturi bendro įgaliojimo kištis, kai klausimas nesusijęs su Europos Sąjungos teise.

Remiantis peticijos teikėjo pateikta informacija nustatyta, kad problema susijusi su nacionaline materialine teise.“

4. Komisijos atsakymas, gautas 2010 m. liepos 12 d.

Peticijos teikėjas reiškia nepasitenkinimą, kad ankstesniame Komisijos atsakyme nenurodyta, kodėl šis klausimas nėra susijęs su ES teise, nors nėra sąžininga remtis Portugalijos materialine teise, kuri taikoma bankroto atveju.

Pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo Komisija neturi jokių bendrųjų įgaliojimų kišti į pavienius atvejus, susijusius su bendrojo teisingumo vykdymo, teismų sistemos neveiksmingumo problemomis ir su tokiais konkrečiais klausimais, kokie iškelti peticijoje, jeigu nepažeidžiama ES teisė.

Pagal šiuo metu galiojančius ES teisės aktus nėra ES taisyklių, reglamentuojančių teisinius reikalavimus dėl lėšų susigrąžinimo sąlygos arba liudytojų parodymų naudojimą bankroto procedūros metu. Tai materialinės teisės klausimai, todėl bankroto procedūros aspektai priklauso valstybių narių kompetencijai. Taigi jie reglamentuojami nacionalinės teisės aktais.

Tarybos reglamente (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų nustatyta tarptautinės privatinės tarpvalstybinių bankroto bylų nagrinėjimo taisyklės. Jame taip pat numatyta bendra skirtingų nemokumo režimų sąveikos sistema. Pagal šio reglamento 39 straipsnį kiekvienas kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Europos Sąjungoje, turi teisę pateikti reikalavimus kiekvienoje Europos Sąjungoje nagrinėjamoje bankroto byloje, susijusioje su skolininko turto. Tačiau bankroto byloms turėtų būti taikoma nacionalinė teisė, t. y. valstybės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, bankroto teisė arba valstybės, kurios teritorijoje įregistruotas nekilnojamas turtas, teisė. 4 straipsnyje numatyta, kad valstybės, kurioje iškelta byla, teisėje ypač nustatomos taisyklės, reglamentuojančios reikalavimų pateikimą, patikrinimą ir pripažinimą, reikalavimų eiliškumą ir kreditorių teises, teisės aktų negaliojimą.

Remiantis peticijos teikėjo pateikta papildoma informacija, neįmanoma nustatyti galimo Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 pažeidimo.

Be to, nėra aišku, kaip šiuo atveju būtų taikomas SESV 63 straipsnis (EB sutarties buvęs 56 straipsnis), kuriame draudžiami bet kokie kapitalo judėjimo apribojimai. Taip pat nėra ES teisės aktų dėl privataus nekilnojamojo turto įsigijimo, išskyrus teisės tam tikru laiku naudotis nekilnojamoju turto pirkimo sutartis (Direktyva 94/47/EB). Nekilnojamo turto klausimai turi būti svarstomi remiantis atitinkamais nacionalinės teisės aktais. Nacionalinės valdžios institucijos ir teismai gali spręsti atskirus atvejus.

Be to, jei peticijos teikėjas nori, kad būtų atlyginta žala pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvenciją, jis turėtų kreiptis tiesiogiai į Europos žmogaus teisių teismą. Tačiau jis gali pareikšti ieškinį šiame teisme tik tuo atveju, jei išnaudojo visas šalies, kurios jurisdikcijai priklauso atitinkami klausimai, vidaus teisių gynimo priemones, per 6 mėnesius nuo tada, kai įsiteisėjo nacionalinio teismo sprendimas.

Nesant ES teisės pažeidimo, Komisija neturi įgaliojimų imtis veiksmų dėl šio atvejo.